

[Handelsministeren]

Jeg må starte med at tilbagevise hr. Maisteds angreb på de teknikere og vejledere, som jeg har til rådighed.

Dernæst kan jeg sige til hr. Dohrmann, der spurgte om lovhjæmmelen, at jeg har hjemmel i loven om forsyningsmæssige foranstaltninger og naturligvis har fulgt den foreskrevne procedure.

Endelig sagde hr. Dohrmann, at han mente, jeg havde lavet dette for at skabe personlig PR. Jeg har ikke just indtryk af, at det kan opfattes som nogen popularitetsjagt, så det må vist være en fortaleselse fra hr. Dohrmanns side.

Fru Annelise Gotfredsen mente, at det var mere rimeligt med besparelseskampagner. Jeg vil gerne have lov at sige, at jeg helt deler dette synspunkt, og vi agter også at lave en kampagne for frivillige besparelser.

**Langsted (CD):**

Det er en bemærkning fra handelsministeren om teknikere, der kalder mig herop. Nu er jeg også tekniker, og jeg kan måle benzinforsbruget i min egen vogn. Sidst vi havde hastighedsbegrænsning til 80 km/t., brugte jeg ca. 15 pct. mere end ved at køre 100 km/t. Jeg kører en vogn, som kører 10 km på literen.

(Kort bemærkning).

**Maisted (FP):**

Jeg vil lige gøre ministeren opmærksom på, at jeg ikke har angrebet teknikerne, for det har jeg overhovedet ikke noget grundlag for. Jeg har jo ikke fået ét eneste stykke papir, der giver mig mulighed for at bedømme, hvad det er, teknikerne har fremlagt. Men handelsministeren undlader at svare på det spørgsmål, jeg stillede i første omgang, nemlig: hvor vil regeringen spare de 120 mill. kr., som det koster statskassen at gennemføre de restriktioner, som handelsministeren har fremlagt? Hvilke skatteforhøjelser kan vi forvente? Eller skulle der imod forventning være tale om offentlige besparelser? Jeg tror det ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning*

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

**Første næstformand (Erlandsson):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

**4) Første behandling af:**

*Forslag til lov om ændring af byggelov. (Energibesparelse ved drift og vedligeholdelse af varmeanlæg).*

(Lovforslag nr. L 193. Fremsat 15/3 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling*

**Svend Andersen (S):**

Folketinget har tidligere behandlet forslag til lov om drift og vedligeholdelse af varmeanlæg, og det har, ligesom tilfældet er nu, været fremsat i forbindelse med energibesparende foranstaltninger. Vi har hver gang fra socialdemokratiets side været af den opfattelse, at vi burde have sådanne regler, der sikrede, at vi fik den bedst mulige økonomiske drift af de ca. 800.000 mindre og større varmeanlæg, vi har.

De tidligere forslag på området har jo ikke kunnet samle den fornødne tilslutning til at lade en obligatorisk kontrol af varmeanlæg blive efterfulgt af en lige så obligatorisk justering og rensning. Det skal ses på baggrund af, at det netop er på bygningsopvarmningsområdet, at vi har et meget stort olieforbrug, og et stort forbrug giver de største muligheder for at opnå besparelser. Og det drejer sig jo netop nu om at spare på energiforbruget.

Prøveforsøg har vist, at en rigtig pasning af varmeanlæg kan betyde besparelser på op til omkring 3½ pct. af vort samlede olieforbrug, og hertil kommer, at mere end halvdel af landets mindre kedelanlæg er så gamle, at en udskiftning af disse anlæg fuldt ud vil betyde en besparelse på op til 10 pct. af det samlede olieforbrug, og på denne baggrund vil det være en helt uansvarlig hand-

[Svend Andersen]

ling ikke at søge at opnå de besparelser, der er mulige.

Vi har ligeledes ved senere ændringer af bygningsreglementet stillet særlige energiøkonomiske krav til byggeriet, og vi har ved flere lejligheder og under forskellige former ydet tilskud til bygningsisolering, og derfor er det også en naturlig følge, at vi får sikret, at de anlæg, vi giver tilskud til, også kommer til at fungere på den mest økonomiske måde.

Af de energibesparende foranstaltninger, der hidtil har været fremsat forslag om, er dette forslag uden tvivl det, der rummer de største muligheder for besparelse, og vi kan ved at gennemføre det forslag sikre, at Danmark opnår sin del af de aftalte internationale besparelser.

På denne baggrund er det vores opfattelse, at forslaget skulle have de bedste muligheder for denne gang at blive vedtaget i sin fulde ordlyd, og det er det, socialdemokratiet anbefaler.

**Thorndahl (FP):**

Jeg vil om dette forslag sige, at vi fra fremskridtspartiets side adskillige gange tidligere har udtrykt vores skepsis over for lovforslag af denne art. Vi er slet ikke uenige i, at vi bør gøre en betydelig indsats for at nedbringe vores energiforbrug, ikke mindst hvad boligopvarmning angår, men vi vender os principielt mod en statslig barnepigementalitet, hvor offentligt ansatte mennesker med guldtressede kasketter skal have ret til at tilvinge sig adgang til folks private huse for at kontrollere så det ene og så det andet.

At det vil være en fordel for almindelige husejere med passende mellemrum at få kontrolleret deres oliefyringsanlæg, er naturligvis hævet over enhver tvivl. Men i stedet for en offentlig kontrol også på dette område må det ud fra mange hensyn være mere fornuftigt at udbygge de frivillige eftersynsordninger, som allerede er gældende for en ganske betragtelig del af landets parcelhuse. Der skal ikke megen fantasi til at forestille sig, hvilken administration og hvilket mandskab det vil kræve én gang om året at kontrollere 700.000 parcelhuse, hvis ejere i mange tilfælde først vil kunne træffes efter almindelig arbejdstids ophør, for slet ikke at tale om fritidshuse og sommerhuse. Jeg spørger blot: hvordan har man i det hele taget tænkt sig

en sådan obligatorisk ordning gennemført i praksis? Hvad skal der ske, hvis husejeren ikke vil deltage? Skal han så pålægges en bøde ud over den stigende varmeudgift, som han udsætter sig for ved ikke at sørge for, at hans oliefyr er i orden?

Jeg har meget vanskeligt ved at se, at man ved den voldsomme stigning, der er sket i energipriserne i de seneste år, vel omkring 300 pct., siden energikrisen satte ind, ikke skulle have incitament nok til at sørge for at få udvidet de frivillige tilsynsordninger, som allerede er etableret i samarbejde med olie-selskaber og andre. Jeg tror nok, at de fleste husejere er klar over, at energi er en kostbar affære, og at det gælder om at sørge for, at oliefyringsanlæg og andre ting er i orden.

Det er stort set fremskridtspartiets vurdering og opfattelse af dette forslag. Det var også venstres og venstres ordførers opfattelse, da et tilsvarende lovforslag var til behandling den 11. oktober 1977, i sidste samling. Jeg er derfor meget spændt på at høre, hvad venstres ordfører her i dag kan fremføre af saglige argumenter for denne helt 100 pct. ændrede opfattelse i forhold til den meget stærke kritik – partiet taget i betragtning – der fremførtes ved førstebehandlingen den 11. oktober 1977.

Udvalgsarbejdet i sidste samling endte som bekendt med, at boligministeren erklærede sig indforstået med at forsøge en ordning på frivillighedens grund, men ministeren forbeholdt sig at tage spørgsmålet om tvangsmæssig justering af varmeanlæggene op, såfremt de indhøstede erfaringer skulle tilsige det. På denne baggrund og med henvisning til ministeransvarlighedsloven skal jeg bede ministeren om at redegøre for de allerede indhøstede erfaringer med den eksisterende lov.

Jeg vil endvidere gerne bede ministeren om at redegøre for de offentlige bygnings energiforbrug, idet jeg helt naturligt går ud fra, at det offentliges ejendomme har et væsentligt lavere energiforbrug end private ejendomme, dels fordi det offentlige naturligvis bør være det gode eksempel, det tror jeg vi må være enige om, dels fordi det offentlige på dette område som på andre disponerer over betydelig ekspertise. Hvis lovforslaget har et blot nogenlunde kvalificeret indhold, går jeg ud fra, at ministeren her i dag vil kunne dokumentere, at de offentlige ejen-

[Thorndahl]

domme har et væsentlig lavere energiforbrug end sammenlignelige private ejendomme.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at dette lovforslag på en fortræffelig måde illustrerer forskellen mellem landets to største partier. Socialdemokratiets og boligministerens forudsætning for dette lovforslag er en almindelig, grundfæstet mistillid til den jævne danske befolkning. Denne mistillid deler fremskridtspartiet ikke, vi har modsætningsvis tillid til den danske borger. Ved tredje behandling af dette lovforslag vil det således kunne ses, hvem der har tillid til den danske befolkning, de vil selvfølgelig stemme nej til lovforslaget, mens de, der har mistillid til den danske befolkning, vil være nødt til at stemme ja til dette lovforslag.

**Holm (V):**

Da mit partis ordfører, hr. Johan Philipson, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre partiets synspunkter vedrørende det foreliggende lovforslag.

Den stærke afhængighed af olie – der er stærkere end i de fleste andre lande – tilsiger os, at vi først og fremmest bliver nødt til at overholde Det internationale Energiagenturs henstillinger. Kendsgerningen er jo den, at vi i en mangelsituation, der godt kan blive værre end den nuværende, er henvist til Det internationale Energiagenturs hjælp til at få del i knappe olieresourcer. I øjeblikket er det pålagt os at spare ca. 5 pct. af vort olieforbrug, en opgave, som fremskridtspartiet åbenbart ikke er indstillet på at løse.

Det foreliggende forslag er en stramning af tidligere vedtagne bestemmelser. Gennemgangen af samtlige mindre olietyper er på indeværende tidspunkt ikke fuldført. De hidtidige oplysninger viser, at der er ganske mange olietyper, der ikke fungerer tilfredsstillende, dvs. bruger mere olie end nødvendigt. I normale tider vil det være den enkeltes sag, om han eller hun vil bruge mere olie end nødvendigt. Forskellen fra den hidtidige tilstand og tilstanden efter lovforslagets vedtagelse er alene den, at det nu bliver obligatorisk at få foretaget rensning og justering af varmeanlæg, hvis det viser sig, at de ikke fungerer tilfredsstillende. Venstre kan under hensyn til, at samlede besparelser på olieforbruget er nødvendige, tiltræde dette.

**Keld Andersen (KF):**

Jeg tror, det er første gang, i hvert fald er det første gang i den tid, jeg har været i folketinget, at en ordfører går på talerstolen og holder ord til andet den ordførertale, en anden ville have holdt. I hvert fald for den første halvdel af vedkommende var det tilfældet for fremskridtspartiets ordfører. Hr. Thorndahl glemte blot én ting, og det var at henvise til, hvorfra han citerede første halvdel af sin ordførertale. Det gjorde han fra Folketingstidende 1977-78, sp. 337-338 fra den 11. oktober 1977, og det var en tale af venstres daværende ordfører, hr. Svend Erik Hovmand.

Når jeg har hørt, hvad partiet venstres ordfører i dag siger om dette lovforslag, og samtidig henviser til disse spalter, kan jeg kun sige, som Steen Steensen Blicher sagde i 1828 i sin novellesamling: »Ak, hvor forandret«.

Så vil jeg gerne sige om forslaget, at jeg tror, det vil gå over i historien, i hvert fald i dansk boligpolitisk historie, alene af den grund, at det har ført en fantastisk fortune til tilværelse. Jeg behøver blot at henvise til de bemærkninger, som ledsager forslaget. Vi har set det gentagne gange i masser af udformninger, og nu ser vi det altså igen i stort set den udformning, det havde, da det dukkede op her første gang.

Dengang var det konservative folkeparti modstander af forslaget. Det er vi stadig væk. Vi er ikke modstandere af at spare på energien, blot tror jeg ikke på, at 3½ pct. af Danmarks samlede olieforbrug kan spares med dette forslag. Vi er indstillet på besparelser, men vi er ikke indstillet på tvang, og derfor kan vi ikke tilslutte os lovforslaget. Jeg tror på, at alene oliepriserne og andre ting, som gør sig gældende i det danske samfund i øjeblikket, gør, at der er incitament nok til, at de mennesker, som endnu ikke har gjort det, vil sørge for at få deres olietyper set efter. Derfor kan det konservative folkeparti ikke tilslutte sig forslaget.

Til sidst en bemærkning til fremskridtspartiets ordfører, som gjorde opmærksom på, at når vi nu skal stemme om dette forslag, vil man kunne se, at de, der stemmer ja til forslaget, har mistillid til den danske befolkning, og de, der stemmer nej, har tillid, og i øvrigt fik vi at vide, at fremskridtspartiets

[Keld Andersen]

stilling ikke var ændret. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at så er det åbenbart lidt svært i fremskridtspartiets egen gruppe at afgøre, om partiet har tillid eller mistillid til den danske befolkning, for da vi skulle stemme om dette sidst ved tredje behandling, sagde den samme ordfører, hr. Thorndahl: »Jeg skal derfor nu oplyse, at fremskridtspartiets gruppe vil stemme delt«. Man er altså ikke enig i fremskridtspartiet om, hvorvidt man har tillid eller mistillid til den danske befolkning.

Det konservative folkeparti har tillid til den danske befolkning.

**Langsted (CD):**

Vi er næsten inde på en energisparetag i dag, så jeg kunne jo nøjes med at henvise, som andre har gjort det, til min sidste ordførtale i forbindelse med dette. Den står i Folketingstidende 1977-78, sp. 341. Men for dog at røbe, hvad jeg mener, er det, at jeg i princippet går ind for denne ordning, og det gjorde jeg også dengang.

Venstres stilling er jo ændret siden da, og jeg kan ikke bare mig for at citere fra Folketingstidende 1977-78, sp. 338, hvor hr. Svend Erik Hovmand udtalte:

»Jeg mener, at vi her står over for et forslag, som vil lægge op til et formynderi, som ikke er rimeligt og ikke er ønskværdigt. Der skal i al fald et meget overbevisende udvalgsarbejde til for at få mig til afgørende at ændre stilling i denne sag.«

Vi må sige, at der må åbenbart have været et meget overbevisende udvalgsarbejde, sidst vi behandlede dette, eftersom venstre fuldstændig har ændret mening. Men velkommen blandt dem, der går ind for ordningen!

Der er dog en enkelt ting, jeg vil henvende mig til boligministeren om, det har ikke været berørt før, og det er spørgsmålet om straffebestemmelserne. Jeg er klar over, at boligministeren er et venneligt menneske og ikke vil fare frem med bål og brand, og det vil jeg gerne have hans bekræftelse på. Det, jeg vil henvise til, er, at vi i miljøudvalget har en anden lovgivning til behandling, et lovforslag om bygningsfredning, som strengt taget efter min mening burde ligge inden for boligministerens område, men deri er følgende straffebestemmelser – jeg citerer § 32:

»Miljøministeren eller den, han bemyndiger hertil, har efter forudgående meddelelse uden retskendelse mod forevisning af legitimation adgang til offentlige og private bygninger for at tilvejebringe oplysninger til brug for afgørelser i henhold til loven.

Stk. 2. Politiet yder om fornødent bistand til at opnå en i henhold til stk. 1 hjemlet adgang til en bygning.«

Dette vil boligministeren vel ikke gennemføre med hensyn til kontrol af oliefyrr? Det vil jeg gerne have et tilsagn fra boligministeren om.

Endelig skal jeg bemærke, at der i bilagene, vi fik ved den forrige behandling, er en udtalelse fra laboratoriet for varme- & klimateknik, hvoraf det fremgår, at skorstensfejeren selv ved en efteruddannelse næppe kan tildeles et så dybtgående kendskab til fyrringsteknik, at hans målinger i tilfælde af opstået tvist derfor ikke måtte forelægges en mere kyndig instans, før en eventuel sag går til politimesteren. Jeg vil også gerne have boligministerens bekræftelse af, at sanktionerne først kan komme efter en virkelig tilbundsående teknisk undersøgelse af det oliefyrr, der kan være tale om.

**Bjørn Poulsen (SF):**

Jeg tror såmænd ikke, der er mange i den folketingssal, der er særlig interesseret i, at man på flere områder er nødt til at lave tvangsbestemmelser. Hvis vi tænker på, hvad der er sket tidligere i dag her i folketingssalen, hvor vi jo har diskuteret hastighedsbegrænsninger o. lign., tror jeg såmænd ikke, der er nogen som helst grund til, at man har skruet sig så højt op. Når man indførte hastighedsbegrænsninger, var det jo mere af sikkerhedsmæssige årsager, og nu strammer man den lidt af energimæssige årsager. Jeg tror såmænd ikke, det er, fordi man vil til at udøve en eller anden form for tvang, men somme tider er der altså nogle, der er nødt til at prøve at tage hensyn, og det er vel sådan set også det, boligministeren prøver på at gøre med det lovforslag, som vi ser her foran os.

Vi har jo set sådan et forslag før, og jeg skal da blankt erkende, at første gang jeg så det, var jeg mere glad for det, end jeg er i dag, fordi dengang var det meningen, at der skulle laves en ordning, så skorstensfejerner i

[Bjørn Poulsen]

dette land skulle kontrollere oliefyrene. Jeg må nok sige, at efter SFs mening er der et minus ved det, vi ser her i dag. Efter vores mening er den eneste rigtige måde at lave den slags på nemlig at lade skorstensfejerne overtage det. Vi ser et sted i bemærkningerne til lovforslaget, at ministeriet har arbejdet på at indføre en permanent kontrolordning, hvorefter anerkendte servicefirmaers kontrol indgår på linje med skorstensfejernes. Jeg må indrømme, ordene »anerkendte servicefirmaer« har jeg ikke rigtig forstået. Hvad skal et servicefirma gøre for at blive anerkendt? Jeg kunne forstå, hvis man talte om, at det var virksomheder, der fik en autorisation, der skulle gøre den slags ting, så ville jeg kunne se fornuften i det. Når man ser på hele spørgsmålet omkring oliefyre, hvad er det så, vi meget nemt kan se der vil ske i fremtiden? Det er vel, at et selskab leverer olien, samme selskab tilser oliefyret som en normal service, samme selskab får nu lov til at kontrollere fyret, og samme selskab skal så justere fyret. Det kan jeg ikke lade være med at sammenligne en lille bitte smule med, at man måske erstatter fårehyrden med en ulv. Ikke fordi der her skal siges noget ondt om alle selskaber i dette land, men man kunne måske tænke sig, at man ikke gjorde resten af de ting, man burde gøre, helt rigtigt. Jeg synes, det er et nyt princip, vi har fået ind i dansk lovgivning, og det er jeg sådan set lidt ked af.

Men vi står altså i den situation, at der skal spares på energien, og da SF jo nok er et af de partier her i salen, der har fremsat flest forslag på dette område, kan vi også støtte dette forslag, selv om det er noget amputeret efter vores mening. SF er altså et af de partier, som efter fremskridtspartiets mening har mistillid til befolkningen. Nu gør det jo ikke så forfærdelig meget, når det er fra fremskridtspartiet, den slags påstande kommer. Dem kan vi roligt sidestille med de andre påstande, som dette parti sædvanligvis kommer med, så det tager jeg såmænd heller ikke særlig alvorligt.

Der er bare én ting, som jeg tillader mig at tage meget alvorligt, og det er, at der er visse grænser for ressourcerne i denne verden. Uanset om vi kan lide det eller ej, er der altså grænser for, hvad man har af forskellige former for energi, og det må man også som medlem af fremskridtspartiets folketingsgruppe prøve en gang imellem at tage hensyn til.

Der er også nogle økonomiske konsekvenser ved, at man skal importere hele sin energi, som vi gør for øjeblikket. Den slags ting bør man også tage hensyn til fra fremskridtspartiets folketingsgruppe, når man kommer med den slags udtalelser. Det ville være vidunderligt, hvis alt kunne klares ad frivillighedens vej. Jeg tror bare, at i disse tilfælde skal der mere end en tredobling eller en firedobling af oliepriserne til, før folk virkelig kan mærke, hvad det betyder. Jeg tror, man skal anerkende den slags realiteter og så prøve at tale lidt mere fornuftigt om tingene.

**Kaj Hansen (DKP):**

Kommunisterne er imod energigråds, men vi synger heller ikke med i det kor, som gerne vil fremstille det sådan, at vi nu står på randen af en stor, global energikrise. Det er der alt for mange der spekulerer i, ikke af hensyn til energien, men først og fremmest af hensyn til profitten.

Det er jo fabelagtigt at høre, hvad nogle ordførere her kan svinge sig op til, når det drejer sig om et lovforslag som dette. Hr. Thorndahl taler om, at man ikke skal tiltvinge sig adgang til folks huse for at kontrollere deres oliefyre, og hr. Keld Andersen er imod tvang. Der er ikke noget nyt i dette: elværkernes montører har ret til at ringe høfligt på og spørge, om de må kontrollere elinstallationerne, gasværkets folk har ret til at undersøge gasinstallationerne, telefonvæsenets folk har ret til at undersøge telefonledningerne, og det er selvfølgelig også sådan, at de forsyningsselskaber med fjernvarme, vi har, har ret til at undersøge installationerne, hvis de mener, at der skulle være et energispild i en eller anden tilslutningsledning i et eller andet hus. Derfor er det helt fabelagtigt at køre det op på det plan, som nogle af modstanderne her gør det. Det er da klart, at en kontrolmåling har først værdi, hvis man også kan pålægge ejerne af et oliefyre, at de skal bringe forholdene i orden, således at fyret kommer i en sådan stand, at det bruger mindst muligt olie: Hvad mærkeligt er der i det? Men jeg må jo nok sige, at når hr. Svend Andersen siger, at der ikke tidligere var fornøden tilslutning til at pålægge oliefyre ejere det, er det ikke rigtigt. Der skete det næsten sædvanlige, at socialdemokratiet blev svag i køderne, da der kom borgerlig modstand, og så

[Kaj Hansen]

fik vi det meget udvandede, som blev vedtaget i 1977.

Vi vil godt støtte dette forslag, men jeg vil gerne sige, at jeg finder også, at vi nu får – det har jeg gjort opmærksom på tidligere – en uheldig sammenblanding af skorstensfejere og private oliefyrsmontører, og det synes jeg ikke er nogen heldig ordning. Jeg vil anbefale boligministeren, når han vil lave en permanent ordning fra 1980, at vi får et ensartet kontrolorgan. Det kan i hvert fald ikke være sådan, at det kan være montører fra det ene eller det andet store olieselskab, der skal kontrollere fyrene. De vil nok have en ret begrænset interesse i, at olieforbruget falder.

Men med den ordning, der nu foreslås, og som jeg kan forstå er midlertidig, kan vi tilslutte til slutning til lovforslaget, således at man kan pålægge folk at få bragt oliefyrene i orden.

#### Svend Haugaard (RV):

Vi har jo ikke alt for gode erfaringer med hensyn til bemyndigelser, heller ikke inden for dette område. Jeg tænker på, da man ville overlade kontrolmålingen med eneret til skorstensfejere. Det er jo nu blevet ændret. Men i princippet er vi enige i, at oliefyr skal justeres, renses og i det hele taget være i orden for at spare så meget energi som praktisk muligt. Men vi er nok noget betænkelige ved, at administrationen sådan uden videre overvæltes på kommunerne. Det er svært at se, hvordan kommunerne skal kunne klare det uden et vældigt løb på trapperne.

Jeg vil gerne pege på, at jeg mener, det er en fordel, at kontrolmålingen foretages af et fagfirma på området, et VVS-firma f. eks., og det betyder, at samme firma straks går videre og justerer og renser, hvis det viser sig nødvendigt, og i øvrigt også reparerer. Man skal ikke først erfare, hvad fejl der er, og så have det anmeldt og derefter tilkalde en fagmand, men kan få det ordnet straks. Jeg tror, det vil være en appel til, at man hurtigere får det gjort. Jeg tror også, at det, at man får oplysning om, hvor dyrt det er ikke at få det gjort, vil være en ganske god appel til, at det bliver gennemført.

Men inden vil tage endelig stilling til lovforslaget, vil vi altså gerne vide noget om, hvordan man egentlig har tænkt sig, at kommunens ansvar skal være i denne sag.

#### Arne Bjerregaard (KrF):

Med en vis undren hørte jeg SFs ordfører komme med den helt store oratoriske kraft, da han skulle anskueliggøre vores begrænsede energiresourcer. Hvem ved i grunden, hvor mange energiresourcer vi har? Der er visse energiformer, vi kender, men at sige, at vi har begrænsede energiresourcer, er jo et postulat ud fra vores begrænsede viden på nuværende tidspunkt. Hvis man f. eks. ville se på kullene, har vi såmænd efter de sidste beregninger kul med et dobbelt energiforbrug efter nuværende niveau til 500 år, og så behøver vi ikke at kere os ret meget længere om tilværelsen. Dette med, at der er sådan en stor mangel på energi i verden, er da noget, man bruger, fordi det giver et dejligt fællesskab om et problem, som kan bortlede opmærksomheden fra samfundets reelle problemer. Det er så behageligt at skabe et problem, for man har behov for et fælles problem, og regeringen er jo gået pænt i spidsen for det.

På den anden side kan man selvfølgelig sige, at vi må da også tænke på vore børn og børnebørn osv., og derfor mener jeg da ikke, at vi skal frådse med de ressourcer, som vi kender, selvfølgelig skal vi da ikke det. Derfor gik mit parti og jeg i sin tid ind for, at der skulle være disse obligatoriske kontrolmålinger af oliefyr. Dog må jeg sige, at selv om det snart er et par år siden, vi behandlede dette forslag – ja, ja, jeg ved nok, at der kom senere et cirkulære og lidt grus i maskineriet – har jeg dog ikke set nogen skorstensfejer endnu. Jeg har ikke megen brug for skorstensfejer nu til sommer, og det nyttede altså ikke i denne vinter, hvor gerne jeg end ville have set en skorstensfejer, der kontrolmålte, inden jeg i grunden skal pålægges, hvad jeg skal gøre ved mit fyr. For øvrigt mener jeg, at jeg udmærket selv kan kontrollere det, men det er en anden side af sagen.

Jeg må sige om dette forslag, at jeg tiltror da ministeren alle mulige positive hensigter, ellers ville jeg kende boligministeren dårligt. Men når det er sagt, må jeg tilføje, at jeg ønsker ikke at være med til at føje sådan et overgreb på folks privatøkonomi til vores lovgivning. Det er deres egen sag. Hvad bliver det næste? Kan man finde sig i, at nogle opvarmer 200-300-400 m<sup>2</sup> boligareal? Er det rimeligt, når nogle kan nøjes med 30 m<sup>2</sup>?

[Arne Bjerregaard]

Skal man ikke også have begrænsninger dér? Det tæller betydelig mere end oliefyrene. Og er der nogen mening i, at nogle sidder og opvarmer vinterhaven? Er der mening i, at man har opvarmede drivhuse for at have nogle eksotiske meloner at kikke på tidligt på året? Men det rører man ikke ved. Derimod siger man: vi skal nok bestemme, hvorledes jeres fyr skal se ud, og så kan de, som får løn for at kikke efter det, bruge energi og også valuta til at rejse til Mallorca.

Jeg finder ikke, det er særlig hensigtsmæssigt, og jeg er stadig af den opfattelse, at olieprisstigningen er et tilstrækkeligt incitament til, at boligejerne sørger for, at oliefyrene er i orden. Og hvis de ikke er det, ja vel, så kan vi altid snakke om, hvorvidt vi skal have en afgift på. Lad os hellere det end denne eklatante måde at foretage overgreb på folks privatliv på, for det føler jeg simpelt hen det er. Jeg synes, det er tilstrækkeligt med obligatorisk kontrolmåling. Det er at gå vidt; men at gå så vidt som dette mener jeg er alt for vidt.

Endelig må jeg sige, at denne regering sidder og administrerer et privatkapitalistisk samfund, og den ønsker et privatkapitalistisk samfund. Ja men så må man også administrere efter, at det er et privatkapitalistisk samfund og ikke et andet samfund. I det øjeblik man har en anden opfattelse af, hvordan samfundet skal styres, må man lægge det frem, og så kan man bruge hr. Kaj Hansens ordførertale, så bliver den berettiget og i overensstemmelse med den politik, som regeringen så i øvrigt måtte føre, men det passer dårligt ind i et privatkapitalistisk system.

Derfor må jeg sige til regeringen og regeringspartierne, at fra os skal de ikke vente noget særlig godt med hensyn til dette lovforslag. Jeg må dog beklageligvis sige, at der kan være divergerende opfattelser i min gruppe om spørgsmålet.

#### Mølgaard (DR):

Energien, ressourcerne eller mangelen på samme i de enkelte folketingsgrupper skal jeg lade ligge og i det hele taget bemærke, at dette lovforslag ikke kan hidse os i retsforbundet voldsomt op i nogen retning. Vi har dog nogen sympati for lovforslaget om energibesparelser. Vi anerkender, at besparelser på boligopvarmningsens område er nødvendi-

ge eller i hvert fald betydningsfulde i en forsyningskrisesituation, og selv om vi slet ikke har fået den sidste olie, deri har den sidste ærede taler jo ganske ret, må vi alle uanset konfession vel anerkende, at vi i denne vinter atter har fået nogen dokumentation for, at den løbende oliestrøm ikke til enhver tid er en selvfølge. Men en nærmere dokumentation vedrørende sanktionssystemets nødvendighed, omfang og virkninger og i høj grad også om ordningens administration må vi udbede os inden vor endelige stillingtagen.

Lad mig i øvrigt også anføre, at miljøhensyn synes der også at kunne være grund til at inddrage i overvejelserne pro et contra.

Vi imødeser udvalgsarbejdet og er i hvert fald nu betinget positive over for forslaget.

#### Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg skal ikke sige meget om den globale energisituation, som vi jo også var inde på under behandlingen af det foregående lovforslag, men sige, at der her er tale om et forsøg på at spare energi, på at spare valuta, uden at det derved går ud over befolkningens komfort. Meningen er ganske enkelt ved nogle meget milde bestemmelser at sikre, at vi får noget ud af den olie, som brænder i vores oliefyr.

Jeg takker for de positive bemærkninger og skal kun kommentere nogle af de mere kritiske.

Hr. Thorndahl spurgte, om man allerede nu havde sådanne erfaringer med det, der var sket, at man kunne sige, at kontrolmålingerne viste, at folk rent faktisk ikke sparede på energien trods de stigende priser. Dér må jeg klart sige, at grundlaget er alt, alt for spinkelt til, at man på nuværende tidspunkt kan drage nogen slutninger. Det, der skete tidligere, var, at min forgænger sagde: all right, nu laver vi en frivillig ordning, og så vender vi tilbage, når vi har tilstrækkelige erfaringer. Vi er kommet tidligere tilbage til folketinget og siger: nu er vi i en situation, hvor vi er nødt til også at vise omverdenen, at vi gør noget alvorligt for at spare på energien, for på den måde at give omverdenen et indtryk af den fremtidige energiefterspørgsel her i landet og dermed en motivering til ikke at sætte priserne for højt. Det er baggrunden for, at vi kommer allerede på nuværende tidspunkt.

## [Boligministeren]

Det næste, der blev spurgt om, var, om jeg kunne påvise, at de offentlige bygninger havde et lavere energiforbrug end andre bygninger. Det vil jeg ikke med særlig god samvittighed kunne sige. Vi undersøger det til stadighed, vi gør til stadighed noget for at få investeret i energibesparende foranstaltninger i de offentlige bygninger. Vi har også opnået noget, og hvis fremskridtspartiet ville være med til at give os nogle flere bevillinger til at gøre noget ved de offentlige bygninger, så kunne det jo være det hjælp. Men altså kort og godt: jeg mener, det er rigtigt, at det offentlige går i spidsen. Jeg mener, at vi har gjort nogle forsøg på det, men jeg tør ikke sige, at vi er kommet markant foran. Men det må vi vende tilbage til.

Så blev der spurgt af hr. Langsted, hr. Thorndahl, hr. Svend Haugaard og hr. Mølgaard, hvordan vi egentlig vil administrere dette. Er det noget, som kræver et vældigt apparat ude i kommunerne? Er det noget med ekstra straffebestemmelser, eller hvad er det egentlig? Dér må jeg sige, at det er hensigten at lave dette så papirløst som overhovedet muligt. Meningen er at have en meget mild form for tvang. Man kan sige, at der er en modsætning i dette at ville tvinge noget igennem og samtidig ikke have særlig strenge sanktioner, og nogle vil sige, at det er typisk socialdemokratisk. Dertil er der kun at sige: ja, det er det. Vi vil gerne forsøge at nå et mål, vi vil gerne forsøge at lægge nogle retningslinjer frem, vi vil gerne have dem efterlevet, men vi farer altså ikke frem med bål og brand.

Meningen er altså, at skorstensfejeren kommer ud til kunden og siger: jeg skal kontrollere dit oliefy. Så kan kunden sige: jeg har en aftale med et oliefyrservicefirma, der laver kontrollen. Og så kontrollerer skorstensfejeren ikke. Dette betyder ikke, som antydtes af hr. Bjørn Poulsen og hr. Kaj Hansen – om ikke sagt direkte, men som nogle måske kunne fortolke, hvad de to medlemmer sagde – at man så er i oliefyrsmandens vold. Det er frivilligt, om man vil have et sådant serviceabonnement, men har man det, så behøver man ikke at have skorstensfejerkontrollen, så kontrollerer og justerer oliefyrsmanden, og så er den potte ude.

Hvis man derimod ikke har et abonnement hos et af disse servicefirmaer, så kontrollerer skorstensfejeren, og så siger han: fru

Jensen eller fru Olsen, eller hvem det nu er, nu må De have Deres fyr justeret, og så kigger jeg på det, næste gang jeg kommer, og ser, om det er blevet justeret. Det er altså skorstensfejeren opgave at overtale kunden til at få det gjort. Kunden har altså en pligt til det, og hun må se at få det gjort, og hvis kunden så ikke gør det, ja, så skal der være de samme sanktioner, som hvis kunden ikke vil have skorstensfejerbesøg.

Typisk for den måde, vi har kunnet klare os med hinanden på her i landet, er jo, at der praktisk taget aldrig er nogen sager af den art med skorstensfejere, ligesom der praktisk taget, som hr. Kaj Hansen sagde det, aldrig rigtig er nogen sager vedrørende elmåleren og gasmåleren. Det er noget, som man ganske enkelt får snakket sig til rette om og får gjort. Derfor har vi altså ingen ønsker om nye straffebestemmelser. Vi har heller ingen ønsker om at komme ind på, at der skal konflikter til ved tilbundsgående undersøgelser af fyret. Vi tænker os at få dette til at gå på en rimelig måde og at have alle disse tvister, der tales om, som noget yderst marginalt. Vi har egentlig ikke tænkt os at give særlige bestemmelser om det, før det viser sig, om det bliver et problem i praksis, men det tror vi ikke, for skorstensfejere har en lang tradition for at kunne snakke sig til rette med folk, og sådan tror vi altså også at det vil gå i denne omgang.

Vi vil naturligvis under udvalgsarbejdet give alle de oplysninger, vi vil være i stand til. Vi mener også, at vi nu er ved at være på tærsklen til en permanent ordning, hvor skorstensfejere og oliefyrsfolk har fået snakket sig til rette om en rimelig arbejdsdeling, så der heller ikke her bliver tale om dobbelt arbejde og dobbelt betaling. Jeg tror nok, at vi her meget venligt og mildt kan få lavet noget effektivt.

**Thorndahl (FP):**

Jeg vil godt indledningsvis knytte nogle bemærkninger til boligministerens oplysninger.

For det første fastslår boligministeren, at man endnu ikke har indhøstet erfaringer fra de allerede udførte kontrolmålinger, der kan danne basis for nogle sikre konklusioner. Så synes jeg, at det burde have været både ministerens og folketingets konklusion, at så bur-



[Thorndahl]

de man også have ventet med at fremsætte et sådant lovforslag, i betragtning af de bemærkninger, der er blevet gjort i betænkningen, som er resultatet af det grundige udvalgsarbejde, vi havde i efteråret 1977. Jeg tror, at den fremgangsmåde, man i denne forbindelse har benyttet, ikke er egnet til at skabe respekt om folketingets og regeringens arbejde. Der var nogle klare betingelser, der var nogle klare garantier, og forudsætningerne for, at man kan gå videre fra regeringens side, hvad man betingede sig, er ikke til stede.

Ministeren fastslår også, at der ingen sikker konklusion er med hensyn til de offentlige bygningers energiforbrug. Det er sikkert rigtigt, og det er også en grund for os til at sige, at dette lovforslag således foranlediget kommer for hurtigt. Det burde være sådan, at det var de offentlige ejendomme, der dokumenterede berettigelsen af at fremkomme med et sådant lovforslag, men det er altså ikke tilfældet i dag.

Så vil jeg godt sige til venstres ordfører, hr. Holm, at jeg bad ordføreren om at oplyse folketinget om, hvad det var for saglige argumenter, venstre har indhentet siden 11. oktober 1977, for der er jo tale om en helt radikalt ændret opfattelse. Det var et meget skarpt indlæg, hr. Svend Erik Hovmand på venstres vegne kom med her i folketing den 11. oktober 1977. Jeg er lidt forbavset over, at hr. Svend Erik Hovmand ikke er til stede her i dag, for han viste, som de fleste i udvalget vil kunne bekræfte, dette lovforslag betydelig interesse og opmærksomhed i udvalget.

Jeg vil godt gentage min anmodning til venstres ordfører, hr. Holm, om heroppefra sagligt at gøre rede for de ting, der har ført til, at venstre har ændret opfattelse. Det kunne jo være nogle indhøstede nye erfaringer. Jeg vil da meget gerne have, at ordføreren – det synes jeg også er rimeligt, indlægget den 11. oktober 1977 taget i betragtning – herfra klart præciserer og gør rede for, hvorfor man har ændret opfattelse hundrede procent.

Så vil jeg godt sige til de lidt polemiske betragtninger, som hr. Keld Andersen fremkom med i slutningen af sit indlæg, at vi ved første behandling den 11. oktober 1977 meget stærkt vendte os imod den tvungne justering af oliefyrene, men vi accepterede på samme måde som det konservative folkeparti

for fremskridtspartiets medlemmer i boligudvalgets vedkommende det forhandlingsresultat, vi nåede frem til gennem arbejdet med lovforslaget. Det førte til, at et flertal i fremskridtspartiets folketingsgruppe på samme måde som det konservative folkeparti stemte for det ændrede lovforslag, der altså indførte den nugældende ordning med kontrolmålinger for ejendomme, der ikke i forvejen har arrangeret sig med løbende eftersyn af oliefyret. Den tvangsmæssige justering blev fjernet af udvalget, som det er hr. Keld Andersen bekendt.

Hr. Bjørn Poulsen tager det ikke alvorligt, at vi herfra siger, at socialistisk folkeparti åbenbart har mistillid til den danske befolkning, og erindrer så om ressourcepolitikken. Jeg tror, at der – det vil jeg da gerne sige – selv blandt socialistisk folkepartis vælgere er forståelse for, at vore ressourcer er begrænsede, så jeg vil da gerne her udtrykke større tillid til socialistisk folkepartis vælgere end den, hr. Bjørn Poulsen åbenbart har. Jeg tror også, at der i dette vælgerkorps er forståelse for, at vi skal økonomisere med ressourcerne. Spørgsmålet er bare, hvem der skal gøre det, og dér har vi altså betydelig mere tillid til, at den enkelte borger kan gøre det på en mere hensigtsmæssig måde, end man kan med denne organiserede styring og kontrol fra det offentlige side.

Med hensyn til hr. Kaj Hansen, der henviste til, at jeg har udtalt, at man ikke skulle tiltvinge sig adgang til folks huse, vil jeg blot igen sige, at det, jeg i den forbindelse erindrede om, det var, at det var det synspunkt, hr. Svend Erik Hovmand på venstres vegne gjorde stærkt gældende den 11. oktober 1977, og som jeg på mit partis vegne i øvrigt er enig i og deler.

#### **Holm (V):**

Jeg skal som svar til ordførerne for fremskridtspartiet og det konservative folkeparti gentage fra mit tidligere indlæg, at Danmark for at deltage i samarbejdet inden for Det Internationale Energiagentur skal spare 5 pct. af sit olieforbrug.

Det er åbenbart ikke gået op for ordførerne for de to partier og måske partierne i deres helhed, at der er sket en ændring i vores forsyningsmæssige situation fra sidste sommer og indtil nu, hvorfor vi i det energisam-

[Holm]

arbejde, som jo altså er et frivilligt samarbejde, men hvor vi selvfølgelig bliver pålagt de samme restriktioner som de andre lande, skal spare disse 5 pct. Det var også baggrunden for diskussionen om det forrige punkt på dagsordenen i dag. Tilsyneladende har de to partier ikke andet svar, end at de har tillid til den danske befolkning, og jeg ved ikke, om man alene med det kan gå ud fra, at der bliver sparet 5 pct.

**Keld Andersen (KF):**

Jeg er nødt til at sige til ordføreren for kommunisterne, hr. Kaj Hansen, når han drager sammenligning mellem mine udtalelser om tvang og oliefyr, gas- og elmålere, at der er jo en ganske og aldeles principiel forskel, nemlig den, at gas- og elmåleren ejer man nu engang ikke selv, mens man ejer sit oliefyr, det er éns ejendom. Derfor er der altså en principiel forskel.

Jeg er klar over, at det naturligvis kun var en forglemmelse fra hr. Kaj Hansens side, og der sker jo ikke noget ved at sige sådan noget fra folketingets talerstol, men jeg vil da gerne hjælpe hr. Kaj Hansen for det tilfælde, at hr. Kaj Hansen skulle udtale noget lignende uden for dette hus, hvor man kanhænde bliver citeret.

Boligministeren oplyser os om, at man vil administrere dette så papirløst som muligt, og siger noget meget interessant, nemlig at man ikke bliver straffet med bål og brand. I den forbindelse vil jeg gerne spørge boligministeren, hvorfor der så står i bemærkningerne til lovforslaget:

»Lovliggørelse kan således i givet fald gennemtvinges, og overtrædelser er omfattet af lovens bestemmelser om bødestraf.«

Formentlig kan vi at dømme efter dette få en sådan sætning og andre lignende ting taget ud i løbet af behandlingen, og så kan det da godt være, at vi kan ændre synspunkt.

Til fremskridtspartiets ordfører, hr. Thorn-dahl, skal jeg gerne bekræfte, at fremskridtspartiet var imod dette forslag ved første behandling sidst, var for det ved anden behandling og var både-og ved tredje behandling. Det er jo her som i alle øvrige forhold her i livet, at det altid er rart at være hundrede procent helgarderet.

Så vil jeg gerne gentage et spørgsmål til venstres ordfører, hr. Holm, som nu siger, at

der er sket nogle forsyningsmæssige ændringer. Jeg vil gerne spørge, om hr. Holm ikke ligesom jeg har meget vanskeligt ved at se, at man med den voldsomme stigning, der er sket i energipriserne i de senere år – vel 300–400 pct., siden energikrisen satte ind – ikke skulle have incitament nok til at sørge for at få udvidet de frivillige tilsynsordninger, som allerede er etableret i samarbejde med oliefyrsfirmaerne.

Hr. Holm siger så til det konservative folkeparti – og også andre, men jeg skal svare på vore vegne – at vi jo åbenbart ikke har andet svar. Jo, vi har et svar – det må jeg gentage. Svaret på dette lovforslag er givet i Folketingstidende 1977–78, sp. 339 og 340, den 11. oktober 1977. Jeg indrømmer, at det ikke er udtalt af mig, men udtalt af hr. Holms partifælle hr. Svend Erik Hovmand.

**Kaj Hansen (DKP):**

Jeg kan forstå på hr. Keld Andersen, at det nu er den hellige private ejendomsret, som skal være afgørende for, om man kan pålægge, at et oliefyr skal bringes i orden.

Jeg vil gerne sige, at jeg ikke har talt om målere, hverken elektricitetsmålere eller andre målere. Jeg har sagt – og det har jeg kendskab til – at hvis elværkets folk finder ud af, at installationen i et hus ikke er i orden, hvis der f. eks. er afledning på, som det hedder i det tekniske sprog, det vil sige, at strømmen går til jord, så meddeler elværkets folk, at den installation skal bringes i orden. Det er et påbud, og hvis den ikke bringes i orden, så kommer elværkets folk og afbryder simpelt hen strømmen. Sådan ligger den sag.

(Kort bemærkning).

**Keld Andersen (KF):**

Jeg skal gerne bekræfte over for hr. Kaj Hansen, at hvis der er fejl i elforsyningen og man ikke har lys i sine lamper eller apparater ikke kører, kommer elselskabet og laver det. Men jeg kan også oplyse over for hr. Kaj Hansen, at hvis der er fejl ved mit oliefyr, så det ikke varmer, så ringer jeg også til en, der kommer og laver det. Hr. Kaj Hansen talte nu altså om elmålere og gasmålere – men det kan vi se, når vi får fortrykket af forhandlingerne. Nu forstår jeg, at hr. Kaj Hansen også taler om undermålere!

(Kort bemærkning).

**Kaj Hansen (DKP):**

Det talte jeg ikke om, for jeg vil ikke genere hr. Keld Andersen.

**Boligministeren (Erling Olsen):**

Til hr. Thorndahl skal jeg blot sige, at hvis der ikke var sket noget uden for landet, så var det helt rigtigt, at vi ikke kunne komme med det nu. Men nu er der sket noget uden for landet, og så kommer vi til folketinget og siger: mener I, at vi i betragtning af det, der er sket uden for landets grænser, på trods af det, vi aftalte dengang, kan lave noget andet? Jeg fornemmer, at det er der nok et flertal for i denne sal, og vi drøfter det så i udvalget.

Til hr. Keld Andersen vil jeg sige, at det, der menes med bestemmelserne her, er, at vi her har en ændring i byggeloven, og der er et almindeligt sanktionssystem i byggeloven. Vi agter ikke at lave særlige sanktionsbestemmelser i denne henseende, og i øvrigt ønsker vi dette administreret på en sådan måde, at der sker præcis det samme, som hvis man ikke vil have besøg af skorstensfejeren. Vi kigger altså nærmere på det under udvalgsbehandlingen, men meningen er, at det skal gå særdeles civiliseret til.

(Kort bemærkning).

**Thorndahl (FP):**

I anledning af hr. Holms udtalelser her i anden runde vil jeg gerne spørge hr. Holm direkte, om det ikke indebærer, at hr. Holm på venstres vegne tager klart afstand fra de synspunkter, som hr. Svend Erik Hovmand fremkom med den 11. oktober 1977. Jeg vil godt læse indledningen til indlægget op igen. Den var stærkt holdningspræget, og de energipolitiske synspunkter og den problematik, der er omkring energiforsyningen, var jo aktuell i 1977, det var stadig væk under indtryk af oliekrisen i efteråret 1973. Jeg vil godt oplæse indledningen til hr. Svend Erik Hovmands indlæg den 11. oktober 1977 – det står i Folketingstidende 1977–78, sp. 339:

»Fra venstres side har vi adskillige gange tidligere udtrykt vores skepsis over for dette lovforslag og andre af tilsvarende art. Vi er slet, slet ikke uenige i, at vi bør gøre en betydelig indsats for at nedbringe vores energi-

forbrug, ikke mindst hvad boligopvarmning angår. Men vi vender os principielt imod en statslig barnepigementalitet, hvor offentligt ansatte mennesker med guldtressede kasketter skal have ret til at tiltvinge sig adgang til folks private huse for at kontrollere så det ene og så det andet.«

Der er jo både energipolitiske synspunkter og specielt et meget stærkt holdningspræget synspunkt i dette, og jeg vil godt spørge hr. Holm, om man fra venstres side nu tager afstand fra de synspunkter, der dengang blev tilkendegivet.

(Kort bemærkning).

**Holm (V):**

Jeg skal blot gentage, at vi er blevet pålagt for at deltage i dette frivillige energisamarbejde at spare 5 pct. Dette er et led i disse besparelser.

(Kort bemærkning).

**Thorndahl (FP):**

Ja, nu er det energipolitiske jo blevet temæet her i den sidste del af forhandlingen, så jeg vil godt spørge hr. Holm, hvor mange andre lande inden for dette energisamarbejde der har gennemført tilsvarende foranstaltninger, før vi altså har fået forslaget til behandling her i dag. Det vil jeg gerne bede hr. Holm svare på.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning*

Lovforslagets overgang til anden behandling  
vedtoges uden afstemning.

**Første næstformand (Erlendsson):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

**Meddelelser fra formanden:**

**Første næstformand (Erlendsson):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

[Første næstformand]

Boligudvalget har afgivet:

Betænkning over forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder [af Kirsten Jacobsen m. fl.]. (Lovforslag nr. L 61).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

*Arbejdsmarkedsudvalget (21/3 79):*

Udtræder: Glensgård

Ny stedf.: Jørgen Junior

Udtræder: Voigt

Ny stedf.: Thorndahl

*Erhvervsudvalget (21/3 79):*

Udtræder: Lawaetz

Nyt medlem: Askjær Jørgensen

Udtræder: Arentoft

Ny stedf.: Kirsten Jacobsen

Udtræder: Glistrup

Ny stedf.: Glensgård

*Erhvervsudvalget (22/3 79):*

Udtræder: Glensgård

Ny stedf.: Ove Jensen

*Erhvervsudvalget (22/3 79):*

Udtræder: Jørgen Jensen

Nyt medlem: Kaj Hansen

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 23. marts, kl. 9.00.

Angående dagsordenen henviste første næstformand til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 15.55

---